

SISTEMA PERIODIC

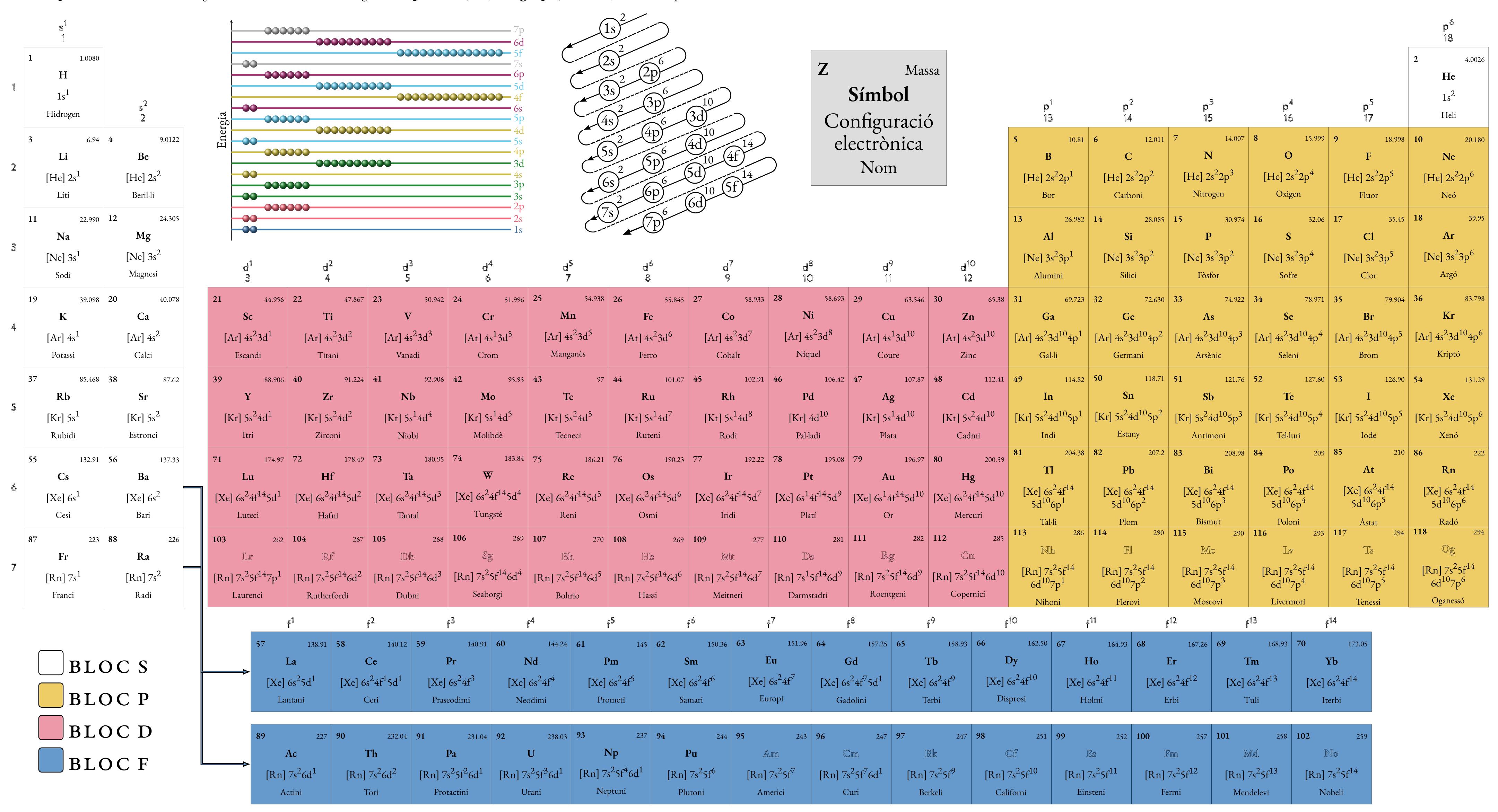
Química 2n Batx

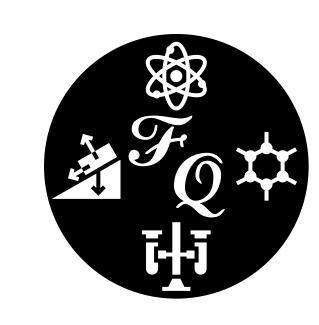

Rodrigo Alcaraz de la Osa. Traducció: Òscar Colomar (🛩 @ocolomar)

Taula periòdica i configuració electronica

La taula periòdica dels elements organitza els 118 elements coneguts en 7 períodes (files) i 18 grups (columnes), ordenats pel seu nombre atòmic Z.

Química 2n Batx

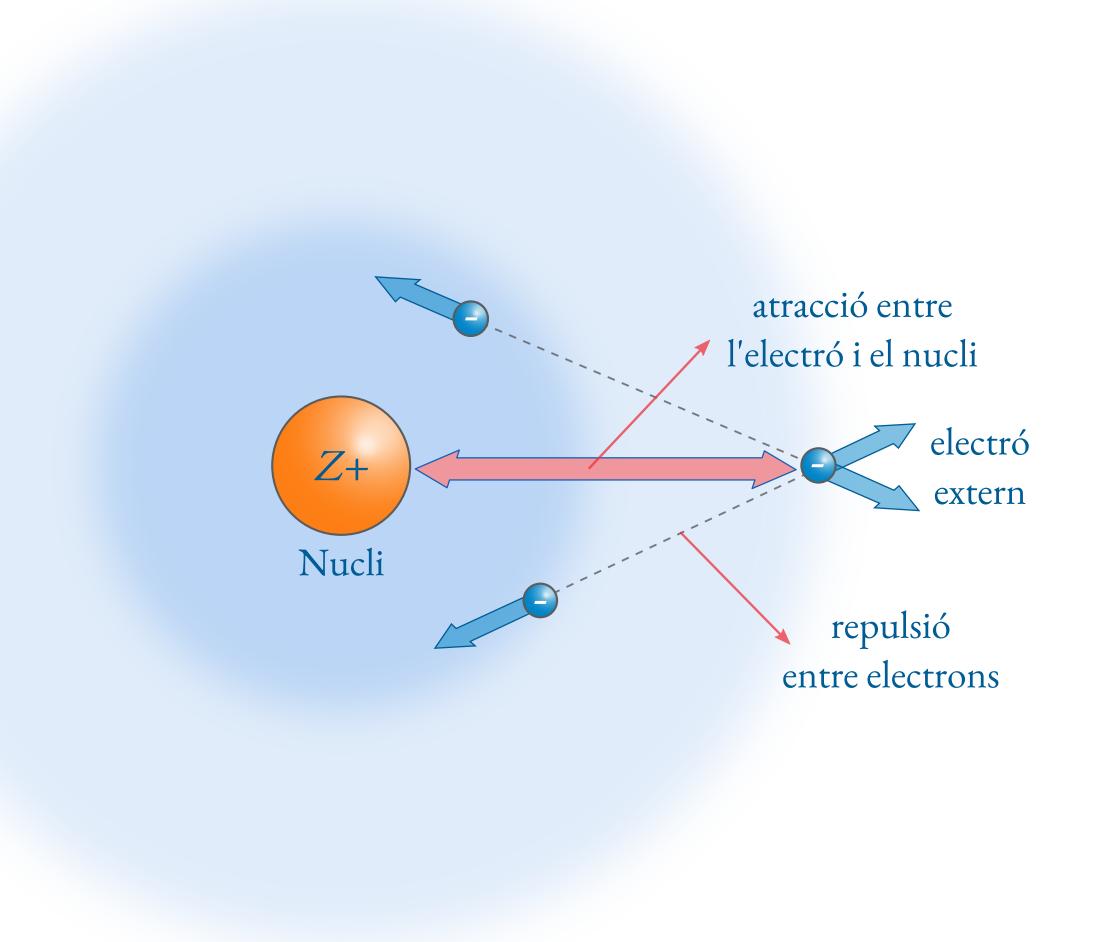
Rodrigo Alcaraz de la Osa. Traducció: Òscar Colomar (9 @ocolomar)

Apantallament i carrega nuclear efectiva

Apantallament

L'efecte pantalla o apantallament, a, consisteix en la atenuació de la força d'atracció del nucli sobre un electró, degut a la repulsió amb altres electrons. Com més allunyat estigui un electró del nucli, més apantallat estarà.

Traduïda de https://chem.libretexts.org/Courses/University_of_California_Davis/UCD_Chem_110A%3A_Physical_Chemistry_I_(Koski)/Text/07%3A_Approximation_Methods/7.2%3A_The_Variational_Method.

Càrrega nuclear efectiva

Es tracta de la càrrega positiva neta, $Z_{\rm eff}$, que experimenta un electró degut a l'apantallament. La càrrega nuclear efectiva augmenta d'esquerra a dreta al llarg d'un període i és constant al llarg d'un grup.

Les **regles** de **Slater** ens permeten calcular-la, seguint l'expressió:

$$Z_{\rm eff} = Z - a$$
,

on Z és el nombre atòmic de l'element i a l'apantallament que pateix l'electró, considerant que els electrons de core (interns) produeixen un major apantallament respecte a aquells que es troben en el seu mateix nivell energètic:

electrons de core (interns) $\rightarrow a = 1$

electrons de valència (mateix nivell) $\rightarrow a < 1$

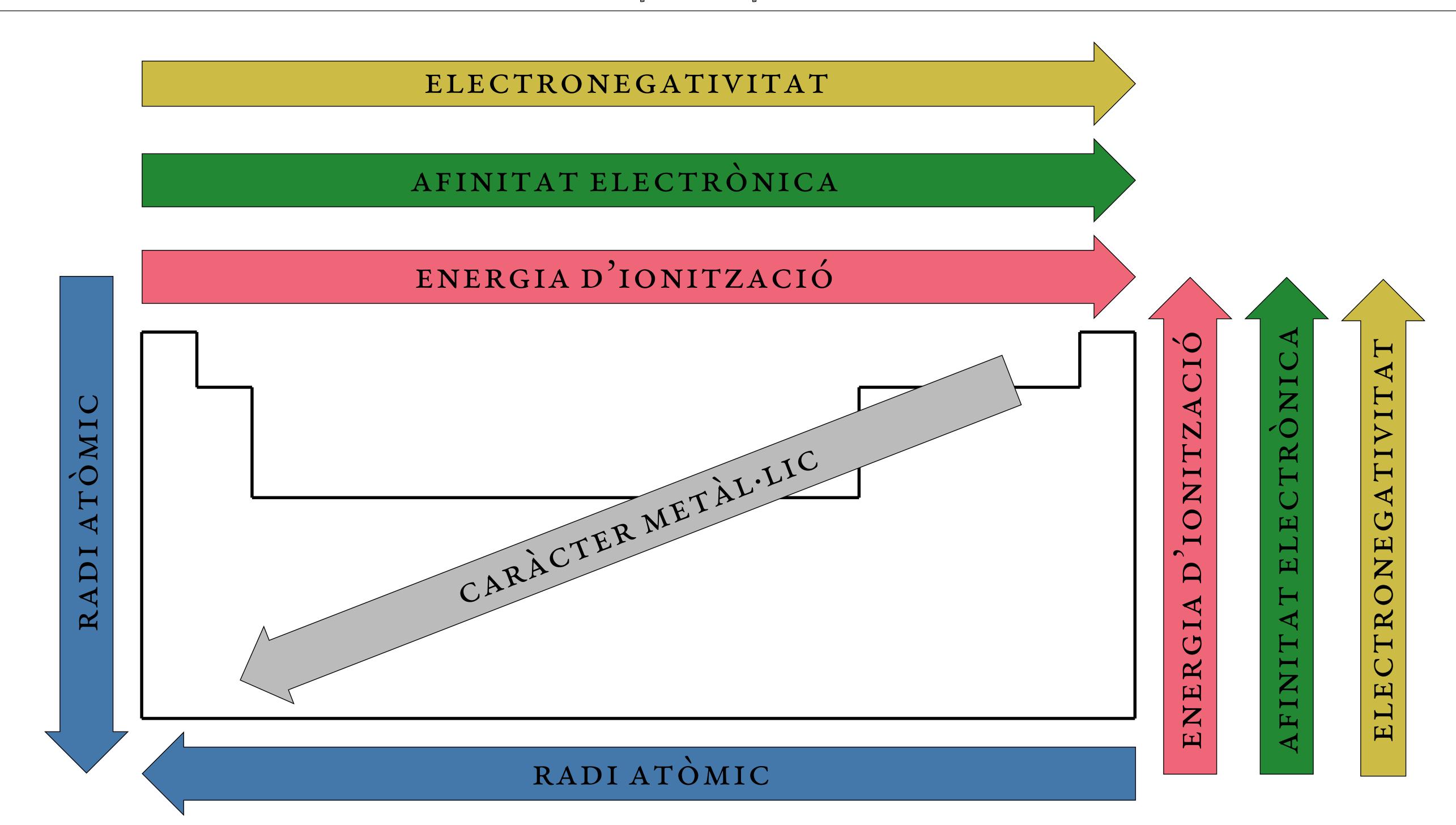
EXEMPLE: àtomo de beril·li ($_4$ Be) $\rightarrow 1s^2 2s^2$

Cadascun dels dos electrons de valència pateix el següent apantallament:

Electrons de core $1s^2$ Cadascun d'ells produeix un apantallament màxim: a=2. Electrons de valència $2s^1$ a<1.

Sent l'apantallament total 2 < a < 3, per tant $1 < Z_{\text{eff}} < 2$.

Propiedades periódicas

Radi atòmic r

Definim el **radi atòmic** d'un element com la **meitat** de la **distància internuclear** mínima que presenta una **molècula diatòmica** d'aquell element en estat sòlid.

Al llarg d'un període La càrrega nuclear efectiva augmenta, els electrons de valència són més atrets pel nucli i per tant disminueix el radi atòmic.

Al llarg d'un grup La càrrega nuclear efectiva és constant però augmenta el nombre de capes, per tant el radi atòmic augmenta.

Radi iònic

És el radi que presenta un ió monoatòmic en un cristall iònic.

Cations Tenen un menor nombre d'electrons, per tant l'apantallament patit pels electrons de valència és menor, augmentant en consequència la càrrega nuclear efectiva que experimenten i provocant que tenguin un menor radi atòmic que els seus elements neutres de referència.

Anions Tenen un major nombre d'electrons, per tant l'apantallament patit pels electrons de valència és major, disminuint en consequència la càrrega nuclear efectiva que experimenten i provocant que tenguin un major radi atòmic que els seus elements neutres de referència.

$$r_{\rm cati\acute{o}} < r_{\rm neutre} < r_{\rm ani\acute{o}}$$

Potencial d'ionització E_i

Definim el **potencial** o **energia** d'**ionizació** com la mínima **energia** que s'ha de **proporcionar** a un àtom neutre, X, en estat gasós i en el seu estat electrònic fonamental, per **extreure** un **electró** de la seva escorça, formant un catió X^+ .

$$X(g) + E_i \longrightarrow X^+(g) + 1e^-$$

Afinitat electrònica E_{eq}

L'afinitat electrònica és l'energia alliberada quan un àtom neutre, X, en estat gasós i en el seu estat fonamental, capta un electrón, formant un anió X^- .

$$X(g) + 1e^{-} \longrightarrow X^{-}(g) + E_{eq}$$

Electronegativitat χ

L'electronegativitat és una mesura de la tendència d'un àtom a atreure un parell d'electrons que comparteix amb un altre àtom al que està unit mitjançant un enllaç químic.

Al llarg d'un període La càrrega nuclear efectiva augmenta, els electrons de valència són més atrets pel nucli i per tant augmenten l'energia d'ionització, l'afinitat electrònica i l'electronegativitat.

Al llarg d'un grup la càrrega nuclear efectiva és constant però augmenta el radi, per tant els electrons són menys atrets i per tant disminueixen l'energia d'ionització, l'afinitat electrònica i l'electronegativitat.